

Interview

Wethouder Ruud Rottier:

'Historisch decor het mooie van de stad'

Jac. J. Luyckx

Foto Albert Schreurs, Stadsarchief

Behoud cultuurhistorisch erfgoed? Drs. R.W.M. Rottier (45), vanaf 1992 raadslid, wethouder sinds september 1996, geboeid door middeleeuwse cultuur, zoals hij in een ander interview eens zei, verwijst onmiddellijk naar de restauratie van de Binnendieze, 'een van belangrijkste objecten, niet alleen vanuit toeristisch oogpunt, maar vooral ook vanwege het historische aspect'. Want: 'Op die manier ervaart men hoe de stad door de eeuwen heen is opgebouwd'. Dit 'ervaren dat wij bepaald zijn door onze geschiedenis, onderdeel zijn van die geschiedenis' noemt hij van belang, niet in de laatste plaats ook als tegenwicht voor 'het hier-en-nu-gevoel dat in deze tijd overheerst'. De restauratie van de Binnendieze, en daarop volgend het herstel van de oude vestingwerken - 'een gigantische operatie' - moet men van de cultuur-wethouder zien als 'bewijs dat we consequent aan 't nadenken zijn, continu denken over, hoe we met cultureel waardevolle elementen om moeten gaan'. En het is 'tegen dit decor dat je op een breed terrein kunst en culturele zaken vorm kunt geven'. Concluderend: 'Ik denk dat dat het mooie van onze stad is'.

Bij het woord 'decor' zien we onmiddellijk de Sint Josephstraat voor ons, waar de gemeente het zogeheten 'kunstencluster' wil realiseren door nieuwbouw achter de bestaande gevel. Decorbouw ten voeten uit!?

Wethouder Rottier begint verdedigend met te zeggen dat je 'op vele manieren met monumenten kunt omgaan'. 'Je kunt heel historiserend bezig zijn. Behouden zoals het in vroeger eeuwen was'. Maar: 'Je kunt er ook op een andere, eveneens verantwoorde manier mee omgaan'. In de Sint Josephstraat door 'de gevel, die alleen historische waarde heeft' te 'verbinden met mogelijkheden die we daarachter zien'. Begeesterend heet dat 'een spannende confrontatie'. Geruststellend moet daaraan toegevoegd: 'Dat wil niet zeggen dat we dat overal in deze stad moeten gaan doen'. Van essentieel belang is volgens wethouder Rottier, dat er ruimte wordt gecreëerd tussen de gevel en de nieuwbouw. 'Dat is toch iets anders dan wanneer je de nieuwbouw er gelijk tegenaan plakt'.

Gevraagd naar de invulling van het historische decor, dat de stad rijk is, ziet wethouder Rottier in het jaarlijks theaterfestival 'Boulevard' het bewijs 'dat je op hedendaagse wijze kunt omgaan met dat erfgoed'. 'Het is toch prachtig dat je een theaterfestival als de 'Boulevard' zich kunt laten afspelen op een terrein als de Parade. Deze ingekaderde openbare ruimte draagt bij tot de intimiteit van het evenement. Z'n sterke aantrekkingskracht ontleent het festival mede hieraan'. Aan de andere kant wenst wethouder Rottier te benadrukken dat men het historische decor niet alleen op nostalgische gronden mag koesteren. 'Naast de Stadspijpers moet ook een popconcert op de Markt mogelijk zijn'.

Een vernieuwend kunst- en cultuurbeleid spiegelt Beleidsplan 1998-2000 van 's-Hertogenbosch - het 'regeerakkoord' van de plaatselijke politiek - ons graag voor. Voor de realisatie daarvan moeten wij bij wethouder Ruud Rottier zijn, van wie wij tegelijkertijd willen weten hoe hij dat ziet in relatie tot het behoud van het cultuurhistorisch erfgoed van 's-Hertogenbosch. Wat mag men verwachten van de wethouder van cultuur in de stad die de pretentie heeft culturele hoofdstad van het Zuiden, ja zelfs van Europa te worden?

Toch is het niet zo lang geleden dat wethouder Rottier kritisch vaststelde dat 's-Hertogenbosch te weinig in kunst en cultuur investeert. 'Dat staat niet haaks op wat ik gezegd heb. In vergelijking met andere steden hebben we nog een behoorlijke inhaalslag te maken. De stad heeft zoveel aantrekkelijks uit haar geschiedenis dat men te gemakkelijk denkt niet meer zoveel te hoeven investeren in kunst en cultuur. Er is onvoldoende besef dat we moeten blijven investeren. Ook in hedendaagse kunst- en cultuuruitingen, om iets aan de stad toe te voegen voor de toekomst. Het is onze zorg dat de generaties na ons kunnen genieten van aantrekkelijke dingen uit de 20e-21e eeuw. Je moet zorgen voor kentekenen in de stad, die laten zien dat ook in deze tijd geleefd wordt'. Dat neemt niet weg dat het wel heel gemakkelijk roept, culturele hoofdstad van het Zuiden te willen worden, maar hoe concreetiseer je dat? Rottier: 'Door te investeren in zaken waar we goed in zijn: kleinschalige podia, productiefuncties, het entameren van ontwikkelingen die je elders niet ziet. Dingen waarmee je je kunt onderscheiden van andere steden'. In dit verband noemt hij Productiehuis Brabant, Muziekcentrum ('dat nu al naam begint te krijgen'), het kunstencentrum ('verschillende disciplines, met productie-, repetitie- en presentatiefuncties'), maar ook het stimuleren van het Kruithuis ('landelijke uitstraling'). Dit alles 'met zoveel kwaliteit dat het mensen trekt'. In dit perspectief beschouwt wethouder Rottier het uitblijven van een concertzaal niet als een gemiste kans, 'gezien ook de ontwikkelingen elders. Overal zijn muziekzalen neergezet, misschien is het wel goed hierin niet geïnvesteerd te hebben. Daardoor hebben wij ruimte gehouden om op andere zaken in te zetten'. De wethouder denkt 'met de weg die we nu inslaan' en 'met wat je hoort tijdens de stadsdebatten', dat 'dit de lijn moet zijn die we moeten volgen'. Hij heeft daar aanwijzingen voor: het enthousiasme waarmee de stad heeft gereageerd even goed als de 21 miljoen die de raad bijna unaniem voor het kunstencentrum heeft

Foto Albert Schreurs, Stadsarchief

gevoteerd. Dit alles past in zijn opvatting 'hoe we hier in de stad het culturele klimaat beleven'.

Maar mag je dan ook meteen de pretentie hebben om culturele hoofdstad van Europa te worden!? Voorzichtig formuleert Rottier: 'Laat ik zeggen dat ik daar een wat gemengd gevoel bij heb. We kunnen over deze ambitie spreken, maar dan dienen we ons wel te realiseren dat we een voldoende sterke culturele infrastructuur in onze stad moeten hebben. Alleen al de culturele hoofdstad van het Zuiden worden, vraagt veel inspanning. De wil om meer te investeren in cultuur groeit echter. Ook bij de gemeenteraad'.

Naast de kleinschalige cultuuruitingen, die wethouder Rottier voor ogen staan, is het zaak een aantal basisvoorzieningen 'goed te organiseren'. Behalve aan de openbare bibliotheek ('onderzoek gaande') denkt hij dan met name aan het stadsarchief, door de 'Arena' ook letterlijk op de achtergrond gedrongen. Om dat wat het culturele erfgoed te bieden heeft, te kunnen consumeren zullen wij het opnieuw moeten hebben over de rol die het stadsarchief kan spelen, door huisvesting evengoed als door presentaties over de stad. Daarbij gaat het er om het rijke bezit dat de geschiedenis ons heeft nagelaten, toegankelijk te maken'. In dit verband noemt de wethouder in één adem de Afdeling Bouwhistorie, Archeologie en Monumenten (BAM) en wijst in het bijzonder op het belang van bodemonderzoek. 'Ik ben blij dat wij daar een goede dienst met een gerenommeerde naam op hebben

zitten. Het wordt wel eens vergeten dat bodemonderzoek een essentiële voorwaarde is om het verleden te begrijpen en iets van de wording van de stad te doorgronden'.

Waar het wethouder Rottier in principe om gaat, is het 'beleven van deze stad en het begrijpen van deze tijd'. Hij spreekt van een dynamisch proces dat op gang komt. 'Het bij elkaar brengen van Bossche bladen is een aspect daarvan, zoals ook het onderzoek naar de oude wooncultuur en de rol die het Noordbrabants Museum daarbij wil spelen'. Met andere woorden: 'Meer samenwerking. Met bouwhistorie, met Museum Slager, enz. Iedereen is op zijn terrein bezig, maar eerst door samenwerking ontstaat een vollediger beeld van de geschiedenis'. De wethouder bepleit daarbij 'dynamisering van de presentatie'. En al is de historicus die Rottier ook is, tijdelijk uitgerangeerd, 'ik kan natuurlijk wel helpen om initiatieven van anderen om de mensen kennis te laten nemen van het verleden, op de rails te zetten. Op die manier kun je blij blijven geven van je interesse in de geschiedenis'.

Bossche Bladen: Een belangrijke gebeurtenis

'Een belangrijke gebeurtenis', stelt wethouder Rottier onomwonden vast als wij hem vragen naar de totstandkoming van 'Bossche Bladen'. Belangrijk vooral, 'omdat drie instellingen die zich met de geschiedenis van 's-Hertogenbosch bezighouden elkaar hebben kunnen vinden'. Want dat betekent 'dat je tot een betere bundeling van kennis en kunde kunt komen, een beter podium om te publiceren, waardoor je het Bossche publiek ook beter kunt informeren. Alleen al doordat men zich niet op twee bladen hoeft te abonneren'. De Bossche wethouder van cultuur voorziet 'een vruchtbare samenwerking', die tot betere resultaten zal leiden. 'Omdat verschillende disciplines bepaalde onderwerpen vanuit verschillende perspectieven kunnen benaderen'. Drs. Rottier verwacht dan ook dat de samenwerkende instellingen elkaar zullen inspireren. Tenslotte is hij van mening dat in het samengaan ook 'een blijk van (nieuw) enthousiasme voor de Bossche geschiedenis' mag worden gezien. Slotconclusie: 'Ik ben er erg lovend over dat men elkaar gevonden heeft'.